

ה' באב תשפ"ד, 9.8.24

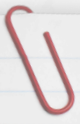
סיון או נחלא
לדע נגע'ים זעגלא
הולך אא נג'ים
סיון אא נג'ים
מי'כן גע'ני האזע
אא ג'אל

מתוך ספרה החדש של נאוה (גרס) אבירם, "רגעים" ובו צילומי טבע צבעוניים ומרהיבים, מלווים בשירים שנאוה צילמה כתבה. ניתן להזמין את הספר דרך נעמה טסלר.

שבת פרשת דברים, שבת חזון

הדלקת נרות - 19:09, צאת השבת - 20:09

גיליון 1624

שיעורי השבת

לאחר מוסף וקידוש

קובי שטיין

לאחר מנחה (בערך ב-17:30)

הרב אילעאי

מלחמות אחים - מאז ועד היום

שבת פרשת דברים, שבת חזון

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין ראשון בבית הכנסת

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

תפילת מנחה בימי החול בבית הכנסת - 19:20

סעודה שלישית קהילתית

הציבור מוזמן לסעודה שלישית קהילתית, ופרידה של מערכת החינוך מכיתת "ברוש"

בשבת זו, בשעה 18:45, במשטח.

מוזמני/ות להביא מיני מאפה, פשטידות, סלטים וקינוחים

בואו בשמחה!

ועדת צעירים ומערכת החינוך

תשעה באב

יום שני - ח' באב

19:25 - שקיעת החמה, תחילת הצום

20:00 - תפילת ערבית וקריאת מגילת איכה בחדר האוכל

* הציבור מתבקש להביא את ספרי הקינות מהבית *

יום שלישי - ט' באב

08:00 - תפילת שחרית וקינות בחדר האוכל

* אנו מבקשים את עזרת החברים בסידור חדר האוכל אחרי תפילת שחרית *

אחרי התפילה - שיעור מפי הרב אילעאי בחדר האוכל הצפוני

18:00 - תפילת מנחה בבית הכנסת

19:40 - תפילת ערבית במניינים השכונתיים/ וברכת הלבנה

19:48 - גמר הצום

גבאי בית הכנסת

יהודה מרוז

לאחר התפילה בערב יתקיים מעגל שיתוף. (הודעה בעמ' 5)

"איכה ישבה בדד"

פינסקר, ולא הרצל, ולא נורדוי, ולא סירקין ולא בורוכוב, ולא א.ד. גורדון ולא י.ת. ברנר, ויהודה הלוי לא היה יכול ליצור את "ציון הלא תשאלו", וביאליק לא היה יכול לכתוב את "מגילת האש".

ברל קובל על הבורות, שהיא קשה במיוחד כאשר היא נלווית לעשייתם הנמרצת והחרוצה של מדריכי נוער נלהבים. יעקב חזן, ממייסדי הקיבוץ הארצי וממנהיגי מפ"ם, קָבַל גם הוא על הבורות של בני הדור השני והשלישי בקיבוצים, וטבע בערוב ימיו את האמרה המהדהדת: "רצינו לגדל דור של אפיקורסים, וגידלנו דור של עמי ארצות". אורי הירש, אב מודאג מרמת השרון, תיאר לפני מספר שנים את מערכת החינוך שבה לומדים ילדיו:

אנחנו מטפחים פס ייצור לדור של בָּרִים חסרי דעת בכל הקשור לציונות, יהדות ואהבת הארץ, צעירים שישרתו בצה"ל חסרים בתוכן ציוני ובצדקת הדרך, וכפי שהיטיב לנסח זאת יגאל אלון: "עם שאינו מכבד את עברו - ההווה שלו דל, ועתידו לוט בערפל".

היכן קבוצת יבנה בתמונה הזו? מערכת החינוך של קיבוצנו מעבירה תכנים ומרביצה תורה, ובוודאי שאיננו מגדלים בָּרִים ועמי ארצות, אך מה שיחדיר את המורשת והמסורת לוורידים של ילדינו וחניכינו זו לא הישיבה על כסאות בבית הספר, אלא הישיבה השבוע, בתשעה באב, בזמן קריאת "איכה" ו"אמירת קינות", על ארגזים נמוכים וקרשים פשוטים.

ביום שלישי הקרוב תחול "תענית תשעה באב", ועם ישראל היושב בציון יתחלק לשניים: חלק מהעם יתענה, יתכנס לקריאת "איכה" ולאמירת קינות, ועבור החלק השני יהיה זה "סתם יום של חול". על הבעייתיות שבחלוקה הזו כתב ברל כצנלסון כבר לפני תשעים שנה, 26 ביולי 1934, במאמר נוקב שהתפרסם ב"דבר", וכותרתו: "חורבן ותלישות":

שמעתי, כי אחת מהסתדרויות הנוער קבעה את יציאת חבריה למחנה הקיץ ב"תשעה באב", באותו לילה שבו מבכה עם ישראל את חורבנו, את שעבודו ואת מרי גלותו.

אין להעלות על הדעת, כי מישהו עשה זאת במתכוון. אין להעלות על הדעת, כי מדריכי נוער חלוצי, המחנכים את הנוער ל"חיי הגשמה" עשו זאת מתוך ידיעה מה הם עושים. אולם אי ידיעה זו כשהיא לעצמה, היא המעוררת מחשבות נוגות על רמתם התרבותית ועל ערך פעולתם החינוכית של כמה ממדריכי הנוער. מה ערכה ומה פרייה של תנועת שחרור שאין עמה שורשיות ויש עמה שכחה, אשר תחת לטפח ולהעמיק בקרב נושאים את הרגשת המקור ואת ידיעת המקורות, היא מטשטשת את זיכרון נקודת המוצא ומקצצת בְּנִימִים אשר דרכם יונקת התנועה את לשדה?

... אלמלא ידע עם ישראל להתאבל במשך דורות על חורבנו ביום הזיכרון, בכל חריפות ההרגשה של מי שמתו מוטל לפניו, של מי שאיבד אך זה עתה את חירותו ואת מולדתו, לא היו קמים לנו לא הס ולא

להתראות בעונות

- מסיבת בר המצווה של נחשון בית אריה תתקיים ביום חמישי, י"א באב (15.8).
- חתונתם של גל גדיש עם בח"ל יוגב חנן תתקיים ביום שני, ט"ו באב (19.8).

פיוט יקר ללב

אלי כהן

יפה דמעתה \ רבי ישראל נג' ארה

מלכי מצד פעלותיו נפר יקר גדלתו
שם במצרים אותותיו על יד משה נאמן ביתו
הנחיל לעמו תורתו כי כם בחר לסגלתו
מי ימלל גבורותיו ישמיע את כל תהלתו

יפה דמעתה ראיתי שמעתי קולך אתחלחל
שבתה בין נוגשים פניתי אשר לכתב בך בחל
ראיתי פרם חמדתי אכלו אריה גם שחל
אל גנת אגוז ירדתי לראות באפי הנחל

הקשר של ר' ישראל נג' ארה לעיר עזה
רבי ישראל נולד בצפת במאה ה-16-17. בעקבות מגיפה, בה שכל את אשתו ובתו, חזר רבי ישראל לדמשק. הוא התחתן בשנית ונולדו לו שלושה בנים. לאחר תקופה בדמשק עבר לעזה, שם שימש כרב ראשי של עזה. על פי עדות קברו נמצא במחנה הפליטים אל בורג' בלב עזה.

הפיוט "יפה דמעתיך" נבחר השנה גם בגלל החיבור הרגשי לזמננו. הקינה והדמעה הן ביטוי לצער אך חכמה בהן גם תנועה של חיים, של חיבור ללב פועם. יש משהו בשפה של הפיוט שמאפשר לנו להיות נוכחים בתוך הרגע, אך גם להתבונן עליו ממרחק של זיכרון עתיק. לתת ביטוי למה שקשה לבטא כשהפצע עוד פתוח גם לאחר עשרה חודשים.

השנה נבכה את חורבן בית המקדש וגם את קינת הימים הקשים האלה. באמונה שדווקא מתוך הנוכחות בתוך הכאב והבכי נוכל לעורר את התקווה, ונבקש נחמה ואמונה.

פיוט זה נכתב מפי גדול פייטני הדור רבי ישראל נג' ארה, עליו גדלתי כילד ירושלמי, שלמד את רזי הפיוטים והמקאמים. הפיוט נבחר השנה להיות מושר בבתי כנסת של עדות המזרח כקינה מרכזית, והסיבה לכך היא יופיו, תוכנו והקשר של כותב הפיוט לעיר עזה.

התוכן:

הפיוט כולל שתי מחרוזות קצרות ושוונות בחריזה. בראשונה - הקדוש ברוך הוא יורד לראות בסבל עמו, ונפתח צוהר למתחולל כביכול בליבו של הקדוש ברוך הוא בינו לבינו, במרחב השמימי האינטימי שלעולם אינו נגיש וידוע לבני האדם. אך מהי השפעת ליבו של האל על האדם? האם תחושת הכאב גורמת לאדם לפעול במציאות ולגאול את עצמו?

במחרוזת השנייה הדובר הוא הפייטן, המתאר כיצד גדולת האל ניכרת דווקא במעשיו הגלויים. "מלכי מצד פעלותיו נפר יקר גדלתו. שם במצרים אותותיו על יד משה נאמן ביתו". הפייטן מראה את עמדת המוצא האנושית שאינה יכולה להסתפק באמפטיה אלוהית בלבד, אשר מטבעה כלל אינה ידועה לה, אלא זקוקה גם לפעולות ממשיות הנראות לעין האדם.

הקוביה תיפתח בט' באב בין השעות 16.00-18.30

ערב של חיבורים -
לנשות קבוצת יבנה
הסיפור של זיו

זיו -

תושבת ניר עוז מספרת את הסיפור שלה ושל משפחתה ושל הקיבוץ, מאז השביעי לאוקטובר דרך העיניים והלב שלה ומבעד לעדשת המצלמה של דקלה אותה פגשה כמה ימים אחרי אותו היום. וסיפור של קשר מיוחד שנרקם בין שתי הנשים על הדרך
יום ראשון ז' אב 11.8
20:00 מרכז יום

* כפי שפורסם בגיליון הקודם, האירוע ביוזמתה של נטע עמיר. ומופנה לנשים לבקשתה של המרצה, בגלל הקושי לחלוק דברים כל כך אישיים בציבור מעורב.

מניין משותף
בליל ט' באב

הציבור מוזמן למניין משותף
בליל ט' באב
בשעה 20:00 בבית המדרש

תפילת ערבית תתקיים עם מחיצה בקריאת המגילה והקינות תשתתפנה גם נערות ונשים (למעוניינים - יהיו ספסלי עץ לישיבה)

בבניין ציון ננוחם,

צוות המניין המשותף

זכור ה' מה היה לנו
אוי הטיה וראה את הרשענו.
אוי מה היה לנו:
נחלתנו נחטפה לזרים
אוי בתינו לקברים.
אוי מה היה לנו:
תומים היינו ואין אב
אוי אמותינו מקוננות בחדש אב.
אוי מה היה לנו:
על צוארתו נרדפנו
אוי כי טמאת חנם רדפנו.
אוי מה היה לנו:
מצרים נתנו יד
אוי ואשור צידנו בצר.
אוי מה היה לנו:
אבותינו הסאו ואינם
אוי ואנתנו סובלים את טונם.
אוי מה היה לנו:
זקנים משתחרר שקצו
אוי כי מששש יתום ואלמנה טותו.
אוי מה היה לנו:
נשלה נטרת ראשנו
אוי כי נשרף בית מקדשנו.
אוי מה היה לנו:
על זה היה דוה לבנו
אוי כי נשל כבוד בית מארנו.
אוי מה היה לנו:
אמה ה' לעולם תשב כסאך לדור ודור
למה לגנח תשכחנו תשכחנו לארץ נסים
השיבנו ה' אליך ונשובה חרש נסינו כקדם
כי אם מאס מאסנו כנפת עלינו עד מאד
השיבנו ה' אליך ונשובה חרש נסינו כקדם

בליל זה יבכינו

בליל תשעה באב לאחר הקינות, נתכנס למעגל שיתוף
רשומון: שבעה באוקטובר-תשעה באב
שיתוף של מחשבות, חוויות ורגעים מעיניהם של חברות וחברים
פרטים נוספים בהמשך
צוות תרבות החנית

דעת יחיד ??

“אוי מה היה לנו”

לכתוב את הקינה הפרטית שלהם.
חשוב לי לציין: אני מאלו שלא רואה בעיה בקיום מניין משותף (שהופסק מסיבות שונות).
ובכול זאת לדעתי שגו היוזמים בבחירתם דווקא את ליל ט' באב כיום שבו הקהילה תתפצל למוקד נוסף.
עדיין לא מאוחר לשנות, ולקיים ערב שלנו שיהיה ניתן לבטא מחשבות ורגשות.

נחשפתי לפרסום אודות קיום מניין משותף בערב ט' באב. ערב שבו בכל הארץ מקיימים מפגשים מאחדים של קבוצות שונות, דווקא אצלנו נבחר ערב ט' באב כיום מפצל ומפריד.
אני בהחלט מבין שבתקופה המתגרת, שאנחנו עוברים כעם וכקהילה, מתבקש מפגש בערב שיאפשר לכול חבר וחברה להביע רגשות ומחשבות. הייתי אפילו מבקש מהמשתתפים

על תפילה משותפת בתשעה באב, ועל השמירה על ה"יחד"

קובי שטיין

ייגרע חלקם. סיפורים אלו ממחישים כיצד מניעת פיצול יכולה לקרות לא רק על ידי כך שהמיעוט המבקש ביטוי עצמי יכפיף עצמו אל הכלל, אלא גם על ידי כך שהכלל יפעל להבין את בקשתו של המיעוט, ויעמוד למצוא את הדרך כיצד יוכל להכליל בתוכו את בקשות המיעוט. נכון לעת כתיבת שורות אלו, מי שבחורות ובחורים להתפלל במשותף לא באים בבקשה מהקהילה לשנות את נוהגה ולבוא לקראתם. אדרבה, משום שאין ציפייה בעת הזאת כי הקהילה תפעל כך, לכן מתקיימת התפילה במשותף בתצורתה הנפרדת מהקהל. אך האשמת הפיצול כאילו ישנו רק צד אחד בסיפור היא הטיה של הדברים והתעלמות מכך שלעולם ישנם שני צדדים.

3. ה"יחד" שלנו עומד על רגליים רבות.

הטענה שהפיצול שיוצרת התפילה המשותפת פוגע ביחד של הקהילה, במחילה, היא דרמטית ומוגזמת. ה"יחד" שלנו מושתת על הרבה יותר מזה. הרי אנחנו כבר לא אוכלים יחד בליל שבת, איננו מתפללים יחד בכל תפילות השבוע, ואפילו לא נגיע כולנו לכלל אירועי התרבות. למעשה, יש דוגמאות רבות לפעולות שלא נעשה יחד כקהילה, ועדיין ה"יחד" שריר וקיים.

ה"יחד" שלנו מושתת על הרבה מאוד דברים, ולעמוד עליו דורש קודם כל רצון ונכונות למצוא את המכנים המשותפים ולהעצים אותם. כיום מועצמים יותר ויותר דווקא נקודות של אינדיבידואליזם (החל בכניסות נפרדות לבתים, וכלה ברצונות הפרטה עד כדי שכר דיפרנציאלי). לא נוכל ולא נכון יהיה להילחם בכוחות אלו, משום שכנראה שזה נחוץ לקהילה על מנת להתקיים. באופן פרדוקסלי זה נחוץ גם על מנת לשמור על היחד שלנו. הוא לא יתחזק על ידי דיכוי של רצונות לביטוי עצמי (למעשה, ניסיון העבר מראה שניסיונות דיכוי שכאלו יפגעו בתחושת היחד).

נוכל לתחזק את תחושת ה"יחד" מתוך שנכיר בצרכים אלו, ניתן להם מקום, ובו זמנית נפעל לחיזוק המכנים המשותפים, היכן שאלו עוד ישנם או יכולים להתקיים. הצורך של מספר נשים להיות פעילות בתפילה עד כמה שההלכה מאפשרת, הוא מקרה פרטי של תופעה זו.

בב"ח לתו"ע, ובאהבה, וחלילה לא בכעס,

בעקבות היוזמה לקיים בליל תשעה באב תפילה שבה תוכלנה נשים לקחת חלק בקריאת המגילה ובאמירת הקינות, פנו אלי חברים יקרים בטענה שהדבר "מפצל את הקהילה", בטענה שתשעה באב הוא יום הדורש חיבור ולא פיצול, נתבקשתי שלא נקיים את התפילה הזו. דברים אלו לא נפלו על אוזניים ערלות, ואני רוצה להאמין שאני מבין את רחשי הלב הללו. אני גם יודע שתפיסה זו, איננה חדשה ואיננה דעת יחיד כלל ועיקר. בדיוק משום כך, ומשום שחשוב לי ביותר ה"יחד" של הקהילה, אני כותב את הדברים הבאים.

1. תפילה משותפת איננה פיצול ואיננה שנאת חנם.

הביטוי החזק ביותר של מחלוקת לשם שמים אצל חז"ל היא מחלוקת הלל שמאי. אצל הלל ושמאי אין כעס ושנאה ופיצול קהילה, אלא יש כבוד הדדי. אפילו כאשר חלקו בהלכות הקשורות לטומאה וטהרה, אומרת המשנה "אף על פי שאלו [אוסרין ואלו מתירין, אלו] פוסלין ואלו מכשירין, לא נמנעו בית שמאי מלישא נשים מבית הלל, ולא בית הלל מבית שמאי" (יבמות א, ד). משמע, חילוקי דעות, אין משמען פיצול של הקהילה. אדרבה, משום שרצון כלל המעורבים הוא שמירה על ה"יחד", נפעל על מנת לאפשר לפרטים לקיים את עבודת השם בדרך הנכונה בעיניהם מבלי לכפותה על הכלל. אל לנו להפנות אצבע מאשימה בעוון פיצול הקהילה אל מי שבחורים בתפילה (אחת משלוש) של יום תשעה באב להתקיים, כך שנשים תחושנה פעילות ולא סבילות, כפי שלא נאשים חלילה את הפורשים מתפילת חזנים כמפצלי הקהילה, או את המתפללים במניין מוקדם בשבת, או את מי שבחורים להתפלל בנוסח עדות המזרח בימים נוראים. אדרבה, כל הנ"ל עושים כן באהבה לקהילה, ולא מתוך כעס. הרי זהו ביטוי של אהבת חנם ולא חלילה שנאת חנם.

2. מאמצים ליצירת יחד לא יכולים להיות חד-צדדיים.

פעמיים בתורה פונים אל משה רבנו לברור למה ייגרע חלקם של אנשים מסוימים משאר ישראל. פעם אחת, אנשים אשר היו טמאים במועד הפסח וביקשו להקריב גם כן את הפסח. פעם שנייה, בנות צלפחד המבקשות נחלה בשם אביהן. בשני המקרים משה משיב מפי הגבורה, כי ייעשה עדכון הלכתי על מנת שלא

נעים להכיר: נגה ועומר גדיש

דינה ספראי

כרטיס ביקור

במפגש קהילתי מרתק בין בני הגיל השלישי לנקלטים חדשים, זכינו להכיר מקרוב את עומר (בנם של חיה ונרב) ונגה גדיש ולשמוע על מסלול חייהם. בחלקו הראשון של הערב זכינו להכיר את האישיות הקורנת של נגה, וראינו (לא כל כך שמענו,

כי הם התביישו) את שלושת ילדיהם: אילה בת ה-7, יפתח-שלום שעולה לגן ילדים, ותינוק בשם הלל. בחלק השני סיפר עומר על עיסוקיו.

אשליים קוצאים

נגה, במקור מירושלים, סיפרה על לימודי התואר הראשון שלה בפילוסופיה, חינוך ואמנות, ועל הבחירה שלה לעסוק בחינוך. היא למדה חינוך אנתרופוסופי, עבדה בגן יער וכאן, בקיבוץ, עבדה השנה בגן צבעוני. הזוג נפגש במכינה הקדם צבאית "בית ישראל" בירושלים, חוויה שעיצבה את מסלול חייהם. לאחר מכן התגלגלו בין מספר מקומות - מכפר סטודנטים "אשלים" בבאר שבע, דרך טבעון ועד למושב מטע.

הבחירה בקיבוץ

בחירתם בקיבוץ נבעה מרצון למצוא קהילה רב גילית, שהילדים פוגשים בה גם אנשים מבוגרים, קהילה שחבריה מגיעים ממקורות שונים ומבחינה זאת יש בה גיוון. "חשוב היה לנו לחיות במקום עם שורשים שהם שלנו", הסבירה נגה. "דיבר אלינו גם הערך של גידול ילדים בתוך חמולה." הקרבה למשפחות המורחבות היוותה גם היא שיקול משמעותי.

העבודה de מלח בעיריית אלז

עומר למד תכנון ערים במסגרת תוכנית של משרד הפנים, שמסבדת את הלימודים ואת שכר העבודה, ומחייבת את הסטודנטים לעבוד בתחילת דרכם בעירייה מוחלשת. עומר שיתף בניסונו המקצועי

המרתק בעיריית לוד, שזכתה לתמריץ של מיליארדי שקלים מצד הממשלה, כדי להגדיל את הבנייה למגורים. בתפקידו במחלקת ההנדסה של העיר עסק במבני ציבור, מיקום מוסדות הלימודים, הפארקים, הכבישים ואפילו תכנון מחודש של רחובות. "דרך התפקיד למדתי לא מעט על

מגוון האוכלוסיות בעיר ועל האתגרים הייחודיים שלהן, ונחשפתי לפוליטיקה העירונית" סיפר. את התפקיד הוא מסכם כחוויה טובה ומעשירה.

במשרד להגנת הסביבה

לאחר מכן, עבר עומר למשרד להגנת הסביבה, כראש מטה המנכ"ל. שם עסק בנושאים אסטרטגיים כמו הטמנת פסולת ושינויי אקלים. בנושא הטמנת פסולת, מדינת ישראל נמצאת הרבה מאחור בהשוואה למדינות אחרות, כולל מדינות במזרח אירופה. אתר ההטמנה היחיד שאמור גם להפיק אנרגיה מהפסולת הוא ברמת חובב. "הקשיים נובעים משליטה רבה של העולם התחתון על התחום, ומסרבול פוליטי ובירוקרטי" שיתף עומר.

אתרים במשרד בעת למחמה

המלחמה האחרונה הציבה אתגרים חדשים בפני המשרד, כולל טיפול בחומרים מסוכנים ופינוי פסולת בתנאים מורכבים. "היינו צריכים למצוא פתרונות יצירתיים, כמו שימוש ברכבת להעברת פסולת" הסביר.

כיום

כיום, עומר חזר לתחום תכנון הערים, הפעם במשרד פרטי. בנוסף, הוא משמש כיועץ לממונה על התב"ע בקיבוץ. "אני עושה את זה בחפץ לב", סיכם בחיוך.

נגה ועומר מביאים עמם רוח טובה, יכולות גבוהות, ניסיון וראייה רחבה, שבוודאי יתרמו רבות לקיבוץ.

מנהלת הבריאות – סיכום קדנציה

דבורית אדר

תורים לרפואת משפחה ובדיקות דם, ובמקביל השירות הפרונטלי הניתן ע"י צוות המרפאה ממשיך כרגיל. אשרינו שזכינו וביכולתנו להעניק טיפול בזמינות וטיב שירות ברמה גבוהה.

בית סביון

מנהלת הבית התחלפה. קיימת התלבטות תמידית כיצד נכון לאכלס אותו. בוצע מעבר מבית בפיקוח של משרד הבריאות לבית משפחתי. מהלך זה כמובן שלא פגע ביכולת שלנו להעניק שירות מיטבי רפואי / סיעודי / תרבותי לתושבי הבית. זכינו בחודשים האחרונים להעניק בהצלחה טיפול מיטבי לחולים סיעודיים של קהילת סעד, סידרנו דירה לזוג. ביוזמת עדנה ורויה מתקיימות בבית סביון פעילויות תרבות משותפות לתושבי הבית ולחברים מהגיל השלישי. וכמובן תודות לצוות המסור של בית סביון ולכל המשתתפים במניין השבועי וקבלת השבת.

איחוד הצלה

איחוד הצלה הוא מתנה שקיבלנו מחברים טובים ומסורים מאוד לתחום הבריאות. מעבר לקריאות סיוע של חברים הם גם "מצילים" את מערכת הבריאות במתן גיבוי לצוות בית סביון. אשרינו שזכינו.

רופא בית סביון ורופא לשעת חירום

אנו מעריכים מאוד את עבודתו של ד"ר בן חור כרמי כמלווה את בית סביון ונותן מענה לחברים בתחום רפואת החירום.

עבודה סוציאלית

עו"ס אורית אברג'יל מלווה אותנו כבר שנים רבות. אורית מסייעת לנו במפגשים עם משפחות והעלאת סוגיות משפחתיות אישיות. קיימנו שיח עם החברים בליווי הרב, ד"ר מיטל, עו"ד רן ליבר ועו"ס אורית אברג'יל בתחום של ייפוי כוח רפואי מתמשך ועוד. בעקבות השיח בנושא, חברים רבים הסתייעו באורית ועשו ייפוי כח שבראייה שלנו מהלך חשוב מאוד.

לסכם שש שנים כמנהלת מערכת הבריאות במספר מילים זאת משימה לא קלה, ובכל זאת אנסה לסכם, ומתנצלת מראש על מידע חלקי במספר סעיפים מסיבות מובנות של צנעת הפרט.

בעת קבלת התפקיד האמנתי שתהיה לי היכולת, בשיתוף גורמי המקצוע בתחומי הבריאות והנהלת הקהילה, לסייע לחברים בתחום הבריאות, ואני מקווה שאכן עמדתי בציפיות. טרם כניסתי לתפקיד לא הייתי מודעת למורכבויות השונות בתחום. התמודדות עם אוכלוסייה בריאה שבחלקה מתנגדת לרפואה הקונבנציונלית, ומנגד חולים כרוניים, בעלי צרכים מיוחדים ומתמודדי נפש. וכל זה בתוך מסגרת של תקנונים ונהלים בתחום הבריאות שקיבלנו על עצמנו ומתוך מחויבות לשמירה על דיסקרטיות מירבית מחד, ומצד שני לקבל החלטות שבדרך כלל אינן קלות, הן בתחום הבריאות והן בתחום הכספי, תוך שיתוף של הנהלת הבריאות והקהילה. לאחר תום התקופה אני רוצה להודות לכל מי שסייע לי בתחום זה, ומתנצלת בפניכם באם לא תמיד ניתן מענה לצורך רפואי כפי המבוקש.

במהלך שש השנים האחרונות חווינו לא מעט אירועים משמעותיים וחריגים עם השלכות על תחום הבריאות: שנתיים של קורונה, שומר חומות, חרבות ברזל, חילופים בצוות המרפאה, מעבר בין חברות ביטוח ועוד. כל אירוע חורג מהשגרה מעלה חששות רבות באוכלוסייה, מעמיד את מערכת הבריאות בחזית ומכניס את המערכת ל"כוננות ספיגה" של ביקורת על מדוע ולמה...

אסכם בקצרה מהנעשה בתחום מערכת הבריאות במהלך כהונתי:

מרפאה

המרפאה איננה גוף עצמאי והיא משויכת למערכת "בריאות כללית" וכפופה למנהלת אשדוד. צוות המרפאה התחלף, הוספנו שעות קבלה לרופא המשפחה, אנחנו במעבר לשירות דיגיטלי להזמנת

דיאטנית

יפעת מדר ותיקה מאוד אצלנו, ועושה את עבודתה בצורה טובה ומקצועית. נושא שמעסיק אותנו לא מעט הוא

השתתפות החבר בהוצאות של תוכניות שונות לדיאטה וזריקות להרזיה.

טיפת חלב

אנחנו מעניקים שירות פרטי של יבנה לטובת החבר בהיקף משרה של יום בשבוע. משימה לא קלה למצוא אחות מתאימה להיקף משרה חלקי ולכן גם קיימת תחלופה גדולה בתחום.

צוות פרט

הצוות כולל את עו"ס אילת בן צבי, רבקה ריין ומנהלת הבריאות. הנושאים המטופלים דרך צוות זה הם מאוד אישיים ודורשים דיסקרטיות מרבית.

צוות פריפריה

לחברים קיימת אפשרות הבחירה בין בית סביון לעובד זר בבית. ליזט עומדת בראש הצוות ועושה עבודה רבה מאחרי הקלעים בחיפוש עובדים זרים. היא נמצאת באופן תמידי עם יד על הדופק עם הנזקקים לסיוע של העובד הזר. העבודה בתחום זה הינה כפויית טובה וכרוכה בביקורת רבה, וליזט בשקט ובצינעה עומדת בכבוד במשימה זאת.

מרפאת שיניים

יוהנה בסיוע של תמר מנהלות את מרפאת השיניים ביד רמה.

ביטוח לאומי

קידמנו את נושא מימוש הזכויות וההכרה בביטוח הלאומי.

רפואה מונעת

תחום הרפואה המונעת רחב מאוד. החל ממעקב אחר תיק החולה וכלה בבדיקות מנע רבות. לצערי הרב תחום זה לא זכה לתשומת לב מרבית וחבל.

צוותים פרא רפואיים

פיזיותרפיה - אנחנו נהנים מטיפול מסודר מאוד של שיפרה ורביב. טיפולי הפיזיותרפיה מתקבלים רק

לאחר הפנייה רפואית.

ריפוי בעיסוק/מרכז שיבולים - פועלים במסגרת של יזמות, ומקבלים מטופלים של יבנה רק לאחר הפניית רופא.

קלינאית תקשורת לילדים - מקבלת בתוך מכון הפיזיותרפיה, לאחר קבלת אישור "בריאות כללית" ואישור מנהלת הבריאות.

הידרותרפיה ודיקור - ניתנים רק לאחר הפניית רופא.

עדכונים בעת צרה

אנו בקשר הדוק עם הרב אילעאי והנהלת הקהילה.

ביטוחים

עברנו לפני כשנתיים מ"ביטוח הראל" ל"ביטוח הפניקס". בתחום זה טמון החזר כספי גדול מאוד לטיפול בריאות שונים במידה ונעשים בצורה נכונה. לא אחת קיימת התנגשות בין רצון החבר לקבלת טיפול רפואי שאיננו בסל הביטוחי של הפניקס, לבין החלטות ונהלים שקיבלנו על עצמנו בתחום הבריאות. בקונפליקטים מורכבים החבר מוזמן להנהלת הבריאות המצומצמת. להנהלת הבריאות המצומצמת רצון רב להיענות לבקשת החבר אך לא תמיד בכל מחיר.

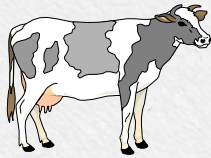
ובנימה אישית...

זכיתי להכיר חברים רבים, צוותי רפואה שונים בכל התחומים ואת הנהלת קהילה, שסייעו לי רבות במהלך התפקיד. לא אזכיר אותם בשמות שמא חלילה אשכח אחד מהם. תודה ענקית לכם! זכיתי בכך.

אבקש סליחה מכל מי שנפגע ממני ביודעין ובלא יודעין. ניסיתי לעשות רק טוב וברור לי שלעיתים גם כשלת. קבלו את התנצלותי.

במהלך עבודתי כמנהלת הבריאות עסקתי גם בתחום הכשרות במטבח ביבנה ובארגון צוהר. תחום זה קרוב לליבי ואני אמורה להגדיל את היקף המישרה בתחום זה עם ארגון צוהר.

מאחלת הצלחה רבה לרחלי, ובריאות איתנה לכל אחד ואחת מאיתנו.

נוֹעַרְפֶּת - חווייה מטורפת

אחיעד מובשוביץ

בתור מנהל אחזקה ואחראי על עובדי נוער להחזיר עטרה ליושנה. אז נכון, רוב המשימות ברפת (ולא רק חליבות) פחות אטרקטיביות ונקיות, אך יש אווירה טובה ואנשים טובים, שיש הרבה מה ללמוד מהם. לפני שבוע אושר חן, מנהל הענף, הפציר בי שברגע שנגמרת עונת השאיבות אקח אותם לריענון מהעבודה ונעשה יום כיף במעיין.

לא היססתי לרגע, ומיד התחלתי לתכנן את המאורע. והשבוע, ביום ראשון, יצאנו לבאר מדהימה מדרום לטל שחר, הקרויה בשם "באר המושבים". לקחנו איתנו את כל הציוד הנדרש, כמו יבנאים טובים, והתמקמנו במעיין. הכנו סעודת מלכים כמו שרפתנים אוהבים עם הרבה בשר ושתייה קרה. שחינו, אכלנו, דיברנו ובעיקר נהנינו. אני רוצה לנצל את הבמה לתודות:

תודה לאושר חן שדחף את עניין הנוער קדימה, ומפנק אותם בכל הזדמנות (ברד, ארטיקים וכו').
לנדב גדיש, אלדד שמעון, אוהד אפרתי ודוד כוכבי - על הסבלנות ועל הרצון ללמד את דור ההמשך לעבוד במקצועיות ורצינות, כמו שרק הם יודעים, ותודה אחרונה לבני הנוער האלופים שלנו:

יוגב לוי, איתמר סולטניק, אריאל טחן, אופיר הראל, אסף באוסי, ודגן חפץ -

שלא מתלוננים, ועושים כל משימה שנותנים להם גם אם המשימות ממש מעצבנות ומשעממות, וגם אם הן מעניינות וכיפיות.

אשמח לעזרתכם ההורים, שתציעו לבניכם ובנותיכם לעבוד לא רק בעבודות הנחשקות, אלא גם בענפים הפחות נחשקים אך לא פחות ערכיים וחשובים!

כמו שכולם יודעים, ענף הרפת הוא ענף חשוב מאוד למשק אבל בעיקר לקהילה, וזה מתבטא בעיקר במוצרי החלב שאנו זוכים לצרוך בזכות רמי צרויה הגבן המהולל, וכמובן בזכות עובדי הרפת והתורנים שעובדים בימים ובלילות כדי שנוכל ליהנות ממוצרי חלב משובחים וטעימים.

כמו בהרבה ענפים, גם אצלנו יש בני נוער שעובדים במהלך השנה ובעיקר בחופשת הקיץ.

כשהגעתי לעבוד ברפת, כמעט ולא היו בני נוער ברפת, וזה ממש הפריע לי. אמרתי לעצמי: למה ענף חקלאי מצליח ובעיקר מעניין לא מושך את בני הנוער?

והתשובה לא איחרה לבוא:

חלק מהנוער אמרו שזה בגלל הריח והלכלוך.

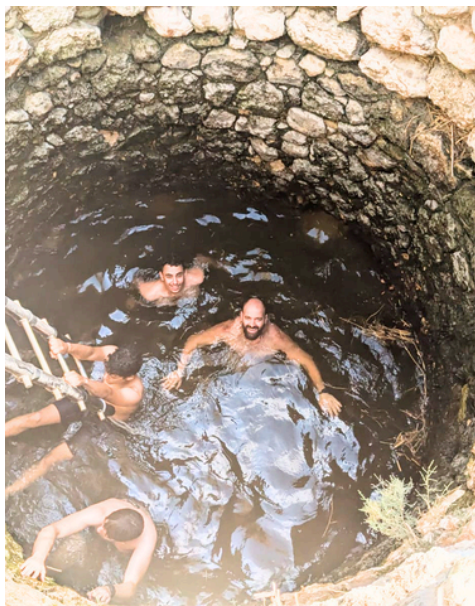
וחלק אחר אמרו שבגד"ש יותר כיף,

והאמת, די הבנתי אותם. ברור שיותר כיף לנסוע במיול בשדה או לחרוש בקבינה עם מזגן ומוזיקה, מאשר לגרד קיר בטון מזבל, שישב שם שנים, או לאסוף אבנים מתוך ערמת זבל שמיועדת לדישון.

לאט לאט, עם השנים, התחילו להצטרף אלי לצוות עוד ועוד נערים שפחות התחברו לענפים אחרים,

והחליטו לתת יד בענף הפחות זוהר, ואנחנו זכינו לחברה חרוצים עם מוסר עבודה בשמיים, שביום אחד יכולים לעשות משימות טרקטור ומיול למיניהם וביום אחר, לקרצף מכונות חליבה או לנקות באת וקלשון כמויות של זבל במקומות שטרקטור לא מגיע אליהם.

שמעתי הרבה סיפורים מפעם, בעיקר מאשתי, תמרי, שהייתה רפתנית בעצמה, שנערים ונערות עבדו בשמחה ברפת והיו חלק בלתי נפרד מהענף, והחלטתי

קול קורא
שנה ל"חרבות ברזל"
מפגש בסלון

בשנה המורכבת שעברנו חשוב לנו לתת מקום לסיפורים האישיים שלכם!

כל אחד מאיתנו עבר חוויות שונות, נגע באנשים מיוחדים, השתתף בלחימה, בנתינה בעשייה, חשוב לנו לשמוע אתכם.

אתם מוזמנים, לזכור ולהזכיר, לשוחח ולהקשיב.
חברים, שכנים ואורחים שחוו בדרכים שונות את ה-

שבועה
באוקטובר
מוזמנים להציע את עצמם.

חברים המוכנים לפתוח את ביתם למפגשים
לאירוח של עד חמישים איש מוזמנים להירשם.
ובהמשך נחבר אליכם את האורח.
נשתדל שלכל ישוב יהיה לפחות בית אחד שיארח.

המפגשים יתקיימו
בחדש תשרי תשפ"ה-אוקטובר 24

מחכים לכם!
הרשמה אצל ענת יעקב בוואטאפ: 054-7775950

"מפגש בסלון"
אם אתם רוצים לשתף אותנו בסיפור המיוחד שלכם,
אם אתם מעוניינים לפתוח את הסלון למפגש בביתכם.
נשמח שתיצרו איתי קשר בוואטאפ, תודה
♥♥♥
ענת יעקב

בשנתנו של שנה ארוכה
עוצרות לקחת הפוגה

שחיה ושיחה
לילית נשית בבריכה

יום ראשון 18.8 בשעה 21:00

כולן מוזמנות (*מאיל 18+)
נפגשים עלינו

הצוות הארגון
שרון לב, תמיה בן יוסף, שוהם אלכסנדר, אוריה חושן

תזכורת לשבוע מעברים:

ביום ה', י"ח באב (22.8) "משק ילדים פתוח" בין השעות 17.00-19.00.
ביום א', כ"א באב (25.8) - פעילות ODT בבריכה מותאם לגילים שונים.
ביום ג', כ"ג באב, 27.8 הצגה "גם זו לטובה" ב-11.00.
ביום ה', כ"ה באב, (23.8) פעילות קייצית בבריכה.
בימים ב, ד, ה - הבריכה תיפתח בשעות 10.00-12.30

צאתכם לפזר ובוטאכס בפזר!

ברכות לעדי צנחני על קבלת דרגת סגן. גאים בר!
ברכת הצלחה רבה למסיימי י"ב היוצאים לשנת י"ג, עלו והצליחו:

בר נחליאל - מכינת עצמונה	יובל אפרתי-מכינת צהלי, עין צורים
איתמר סולטניק - ישיבת מעלה גלבוע	יואב גרוס - כפר נוער נווה עמיאל
איילת-השחר עופרן - מדרשת באר	אופיר הראל- מכינת רוח השדה
יואב פישביין - כפר נוער נווה-שרייה בברוש	דגן חפץ- הרועה העברי
טל פניני - כפר נוער ימין אורד	יהונתן טחן- מכינת נוקדים
עילאי צנחני- כפר נוער הודיות	יובל מוזס - התגייס לצה"ל
אלון ריין - בית נועם	אמיר לבג- מכינת קשת

גאים, אהבים ומעריכים
ועדת לעירייה

מרתון יצירתי

יצירתית וחוייתית, ולרכוש אסטרטגיות להבנת טקסט, ובעיקר, ללמוד איך להצליח. הילדים נהנים מאוד ורוצים להישאר גם אחרי שעות הפעילות. תודה לאדריאן. תודה לצוותי בתי הילדים, למור ולניר על שיתוף הפעולה. להתראות בשנה הבאה."

מרכז הלמידה "לומדים להצליח" שקק השבוע חיים. שאלנו את מזל גוטליב מה פשר המהומה. מזל: "כמדי שנה, הילדים החמודים מכיתות א'-ו' זוכים למרתון קיץ, במטרה להשביח את כישורי השפה שלהם באנגלית ובעברית בצורה

זה לא כל כך נעים לראות גן שרוף

משתמשים גם בבניין של הפיזיותרפיה, ומנצלים את הבריכה והולכים הרבה למים. בינתיים קנינו מזרונים.

יוסי צנחני ומיכל סופר-ברלב פועלים כדי לחדש את הציוד ולהחזיר את המקום לתפקוד."

בסיום השיחה עם חנה, שרבים כל כך נהנים משיעוריה ומהממלכה שהיא בנתה כאן, אנו קולטים כמה טיפוח, אהבה, ועמל של שנים השקיעה בו חנה בעזרתו הברוכה של יובל. ואנו, יחד עם חנה, מקווים שהמקום יהיה בהקדם פעיל ומבוקש.

שהכנתי לילדים. ודברים שאספתי במשך השנים להפעלות של ילדים קטנים. היו שם כרטיסים לפעילויות. לא ניתן לשחזר ולהשיב דברים כאלה.

יש שם הרבה ציוד שיובל בנה כדי למלא כל מיני בקשות משונות שלי, כמו קירות הטיפוס, מתקן המתח, הפאזל של המזרונים. הכל פרי טיפוח שלנו במשך שנים. ומה עכשיו?

בינתיים אין פתרון טוב. שושי זלקינד אמרה מיד שהיא תיתן ככל האפשר את מרכז יום. חלק מהפעילות עבר למכון כושר.

מי שמזוהה יותר מכולם עם מרכז הספורט ("גן כחול"), היא חנה נחליאל. שוחחנו איתה לאחר השריפה בשבוע שעבר:

חנה: "בזמן השריפה הייתי בבריכה הטיפולית בגדרות. כהרגלי - אני לא עם טלפון במים. בסוף המזכירה הודיעה לי שיש שריפה ומבקשים ממני לחזור. אני עובדת עם מטופלים של קופ"ח ולא יכולה לעזור מהרגע להרגע. אבל באיזשהו שלב ביטלתי חלק מהפגישות. כשהגעתי - זה היה כבר אחרי כל הדרמה.

השריפה כילתה את הציוד. במקלחת ובשירותים אוחסן הרבה ציוד ספורט וכל ציוד היוגה. הכל מפלסטיק. לא נשאר מזה כלום. כרגע אי אפשר להשתמש בכלום למעט אולי המשקולות מברזל.

מה היה הכי יקר לך?

מרכז ההתעמלות הוא הבריבי שלי, הקמתי אותו מאפס. הכל יקר לי שם. נשרפו גם מערכי שיעור

מעט קקאו, אבל המתכונים האהובים והמוכרים יאלצו לחכות מעט עד שהמחירים יתאזנו ואוכל לרכוש שוב.

ולחמשיך למכור את מארזי השוקולד במחיר "הגיוני" עם עליה קלה. כעת המחיר עומד על כ-1200 ש"ח לשק שהייתי רוכשת ב-400 ש"ח. וזה ההסבר שנתן לי היבואן של חומרי הגלם: "היה וירוס בעצי קקאו, היו צריכים לשרוף כמה דונמים של עצים, מה שגרם לחוסר בחומר גלם. הביקוש עלה ויחד איתו גם המחיר". אני עובדת על שינוי של כמה מתכונים שהבסיס שלהם הוא עם

הכלבו שלנו עבר מהפכה של ממש, אבל דבר אחד לא מצאתי: "שוקולד לילך" אליו יש לי חולשה מיוחדת. שאלתי את לילך מה קרה? האם זה קשור למלחמה, או לתקופת הקיץ ושלושת השבועות? לילך: "לצערי אני מתמודדת כבר תקופה עם עליית מחירים של חומרי הגלם של הקקאו של עשרות אחוזים. בהתחלה הצלחתי לעשות ממוצע

תיקון טעות

מערכת מבית

עובדים יחד למען הקהילה שלנו. עבדתי בשיתוף פעולה עם המזכיר - נח, מנהל הקהילה - שמשון, מנהלת אשכול השירותים - מיכל, מנהל החינוך - ניר, עם מנהלת מש"א - דוסי, ועם מרכזי הוועדות השונות באשכול חברה ופרט. השתתפתי בדיונים של צוותים, וועדות, בעלי תפקידים שונים, מועצה, מנהלת הבניה, נפגשתי עם חברים רבים ועוד ועוד. השנתיים האחרונות לימדו אותי שניתן לעבוד ביחד לקראת מטרות משותפות. אני מאמינה ומקווה שהניסיון שרכשתי יעזור לי לעבור לתפקיד של מנהלת קהילה, ובשיתוף פעולה עם שאר חברי הנהלת הקהילה נוכל להמשיך ולהוביל את יבנה תוך הקשבה והתאמה לרצונות ולצרכים השונים של הפרט ושל הכלל.

בשבוע שעבר כתבה חמוטל דברים קצרים לקראת הדיון באספה. היא פרשה את המטרות אותן היא רוצה לקדם בתפקידה - הגברת האמון במוסדות הקיבוץ, הגברת השותפות והמעורבות של כמה שיותר חברים בעשייה הקהילתית והקיבוץ. וכמובן המשך הבירור הרעיוני בתקווה שנעסוק גם בזהותנו כקיבוץ דתי.

המשכם של הדברים לא פורסם בשל טעות שלי ואני מביאה אותם.

המשך דבריה של חמוטל דברת איתן: בשנתיים האחרונות, בהם מילאתי את תפקידי כמנהלת חברה ופרט, למדתי להכיר כיצד המערכת שלנו עובדת ואיך המוסדות השונים

מרפאה:

טל. 08-8548300, 8264, אחות חירום - 050-6998317, איחוד הצלה - 1221, דואל: mrkyavne@clalit.org.il

אחיות: בוקר - ימים א'-ה' 9:00-12:30, צהרים-ערב: ימים א'-ד' 14:00-15:00, יום ה' 14:00-19:00
בדיקות דם ומקרים דחופים - כל יום בין 7:00-8:30.

שעות קבלה ד"ר מולא: יום א' 07:30-11:00, יום ב' 09:00-11:00, יום ה' 16:00-18:00

ביום שלישי ט' באב - המרפאה תהיה סגורה, במקרים דחופים בלבד ניתן לפנות לאחות חירום

אנו מזכירים שאפשר להזמין תורים לרופא ולהזמין אישור לבדיקות דם - באפליקצייה של הכללית.

ליהיו ימים טובים ובלילות טובות, לוות המרפאה

התנועה ואנחנו | עכשיו כמו אֵוִיר לְנִשְׁימָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים תּוֹרָה חֲדָשָׁה

דברי הפתיחה של שרה עברון בכנס "סעד"

אחריות חברתית/מעורבות בחברה /יהדות התפוצות,
כל אלה הועמדו במרכז יום העבודה שלנו,
באנו לעבוד!

רוח הקיבוץ הדתי, אינה נחלתנו לבדנו.
שותפים רבים ומגוונים עימנו היום,
וזו השעה לנוסס את דגלנו המשותף גבוה ולומר:
כאן ביתנו! בשדות ארץ ישראל. כאן נכתבת תורת
ישראל במעשה ההתיישבות מחדש, ברוח הלחימה,
באחוה ובשכנות, ובעיקר בשותפות וענווה.

ו' החיבור אינה סיסמה ריקה, היא מחברת בין תורה
ועבודה, בין התיישבות, חקלאות וקהילה, בין חלקים
שונים בעם, היא מייצרת ציר מאפשר, הנטוע בשדה.
מקומו של הכנס הוא סוד כוחו.
זמנו - יום שיבת עלומים, שבוע למלאת ע"ז שנים
לסעד.

מכאן נקרא להשבת החטופים והחטופות, בהם שכנות
ושכנים, מארג חיינו לא שלם בלעדיהם.
מכאן אנו מחזקים את אנשי ונשות כוחות הביטחון
שממש כאן מעבר לגדר, לוחמים בעוז,
מכאן נשלח חיבוק של ניחומים ושותפות גורל
לאחינו בעדה הדרוזית בשבוע קשה של רצח ילדים
במגדל שאמס, ולקיבוץ הגושרים שאיבד בן השבוע.

מכוחן של אמונה ותורה נחוצה לנו התחדשות, "תורה
חדשה" (כך כתב הרב אלחנן ניר) והתורה הזאת
נכתבת בשדות הנגב בימים הללו ממש.

עכְשׁוּ כְּמוֹ אֵוִיר לְנִשְׁימָה / אֲנַחְנוּ צְרִיכִים תּוֹרָה חֲדָשָׁה.
עכְשׁוּ בְּתוֹךְ הָאֵוִיר שֶׁנִּגְמַר וְהַצֹּאֵר שֶׁנִּמְחַק / אֲנַחְנוּ
צְרִיכִים מְשֻׁנָּה חֲדָשָׁה וְגִמְרָא חֲדָשָׁה / וְקִבְלָה חֲדָשָׁה
וְעֲלִיּוֹת נְשָׁמָה חֲדָשׁוֹת / וּבְתוֹךְ כָּל הַשָּׂבֵר וְהַמְלַח
וְהַחֲרָבָה, עֲכָשׁוּ

אסיים בתודה למנהלי בית הספר, יחזקאל לנדאו
ויצחק שלומי, לאשכול ואוריה, אבות הבית, לירדנה
ומלכה, אמהות הבית שפתחו את דלתם לרווחה,
בקמפוס שלא ידע מנוחה השנה. תודה לכל השותפים
בארגון הכנס.

חברים וחברות

ברוכים הבאים והבאות,

אנו מניפים היום בסעד את דגל הציונות הדתית,
דגל תורה ועבודה, שחלק ממהותו היא הווי המהפכנית.
בעיצומה של מלחמה קשה, באנו להפיח רוח.
הימים הקשים של שנת תשפ"ד מזכירים את הימים
הקשים של תש"ח. עמידתם ותקומתם של בארות יצחק
וגוש עציון אז, נוסכת בנו כוח ותקווה כי אפשר גם
היום.

הסיפור המקומי של סעד ועלומים - אז והיום, סיפור
של עמידה במלחמה, גלות ושיבה, הוא בעל משמעות
גדולה והוא משפיע על מעגלים רחבים.

שיבת היישובים היא מציאות שמתהווה מול העיניים,
אבל היא בעיקר סמל, התווית דרך.

לעתים, לנו, העסוקים בעשייה בבית ובשדה, אין את
היכולת לראות מה שרואים בנו המתבוננים מבחוץ.
עבור רבים מה שקורה כאן נותן משמעות וכוח וגם
תקווה.

לכן חשוב להמשיך ולנסח,
לכן חשוב היה לכולנו להגיע לכאן, וכאן לכתוב את
התורה המתחדשת.

לכתוב ברעיון, בדיבור ובמעש.
הוועידה הזו אינה נאומים ושורות שורות של מאזינים,
היא שיחה שמתרחשת במעגלים של שיח.

בוועידה הזו לא יהיה "דבר התנועה" שנוסח בקפידה,
אלא רוחה, שבוטאה בבחירות ובעוז בקולו ודרכו של
ידידיה כהן ז"ל, איש סעד ובני עקיבא, מייסד ישיבת
הקיבוץ הדתי, שחי ופעל מכאן.

באנו הנה היום כדי לייצר יחד את השיר החדש
שיווצר כאן ממקהלת דוברות ודוברים רחבה.

ב אנו לטוות בינינו חוט קשר ותקווה. באנו לעצב
ולגבש נתיבים חדשים-ישנים וללבן יחד שורה של
נושאים העומדים בליבה של החברה בישראל:

התיישבות / דמוקרטיה / התחדשות התורה / מקומן
של נשים/חינוך פתוח/משנה כלכלית חברתית/

משולחנה של הקהילה

שמשון גוטליב

עדכון סל הבריאות

בישיבת המועצה שהתקיימה ביום רביעי התקיים דיון על הצעות הנהלת הבריאות שאושרו בהנהלת הקהילה למספר שינויים בסל הבריאות. הדף עם השינויים המוצעים נשלח לחברים. כל ההצעות אושרו למעט הסעיף של זריקות להפחתת משקל שבו בוטלה ההצעה להשתתפות עצמית של החבר והנושא ייבחן בעוד שנה. מספר הסעיפים שדנו בהם לא היה גדול ובכל זאת הדיון ארך שעתיים. אולי הדיון הזה שיקף את הרגישות הגדולה בנושאי הבריאות ואת הצורך של הנהלת הבריאות להתמודד עם מצבים מורכבים שבהם יש לתת מענה לגופו של אדם ולרגשותיו, שלפעמים אינן עולות בקנה אחד עם הסדרי סל הבריאות. אחד הדברים שעלה בדיון הוא הצורך של הנהלת הבריאות מצד אחד לשמור על המסגרות ומצד שני להיות קשובים - והיא מלאכה לא קלה. יש לברך את הנהלת הבריאות, ואת מנהלת הענף היוצאת, דבורית אדר, על היוזמה לעדכון הסל. ושנהיה בריאים.

הסל המעודכן יתפרסם בקהילנט תוך מספר ימים. עדיין נשארו למועצה שני נושאים על סדר היום שלא נדונו: הצעה פרטית לשינוי בתקנון הבונוס ובקשה לאישור הסדר לבעלי צרכים מיוחדים הגרים בקיבוץ.

לצד זאת עברו למעלה משנתיים (6.22) מאז שנבחרה המועצה המכהנת ובקרב ניגש לבחירות של מועצה חדשה.

שיפוץ בריכת השחייה

הצורך לשפץ את בריכת השחייה עומד לפיתחנו מזה שנתיים והסכום שנצטרך להשקיע בכך, כפי שזה נראה כרגע, הוא סכום גבוה מאוד. מזה כשנתיים אנחנו מתקצבים את שיפוץ הבריכה ע"מ שיהיה לנו את התקציב הראוי להביא אותה לסטנדרט הנדרש ולעמידה בתקנים שהולכים ומחמירים עם השנים.

השבוע נפגשנו בהנהלת הקהילה עם אבי מדינה, העוסק בתכנון בריכות שחייה שנים רבות במהלכן ליווה למעלה מ-20 קיבוצים משלב התכנון ועד לביצוע. ברור שהשיפוץ יתבצע, השאלה מתי ומה יהיה היקפו. באחת הישיבות הקרובות נשרטט את "אבני הדרך" לשיפוץ הבריכה וכמובן שבבוא היום התוכנית תוצג ותאושר כמקובל.

"הארות" לסדר:

עיתוני סוף השבוע

לאחרונה, בימי שישי, במספר פעמים, לכאורה, נלקחו עיתוני "ידיעות אחרונות" מתאי הדואר של החברים בטרם הספיקו לבוא לקחתם. עוגמת הנפש של אותן משפחות היא גדולה. נציין פה את המובן מאליו - העיתונים, כמו כל שאר דברי הדואר, הם רכושם הפרטי של בעלי התא ואין להוציא משם דברים ללא רשות.

הניסיונות להציף את הנושא ברשתות הפנימיות לא עזר למגר את התופעה. אנחנו מקווים שפרסום זה בעיתון יעזור. לצד זאת ניתן לקבל בסוכנות הדואר שלנו מפתח לתא דואר וכך ניתן יהיה להגן על תכולת התא.

דירות אירוח בסוף השבוע

כיום יש לנו לצרכי אירוח ארבע דירות מלונית שאינן מותאמות לאירוח של משפחות עם ילדים. עם בוא הקיץ עולה הביקוש לדירות אירוח למשפחות עם ילדים וכרגע מבחירה אנחנו נותנים מענה מאוד חלקי בתחום אירוח המשפחות וזאת בשל שיקולים של חלוקת משאב הדיור. לכשירווח, אנחנו מקווים שנוכל להוסיף דירות אירוח. לשמחתנו בשמחות שהיו ואי"ה בשמחות שעוד נכוננו לנו נייעזר במשפחות מארחות, במיוחד שכיום רוב הדירות שלנו מרווחות, והעזרה ההדדית היא חלק מהשפה. תודה למיכל ברלב שמתאמצת כל שבוע מחדש לחלק את המעט שיש.

צום קל ושנוכח לגאולה קרובה!

ברקוד למלים וללחן
של קינת בארי.

בישיבת ועדת בית כנסת שהתקיימה השבוע, קיימנו דיון על תוספת לקינות של תשעה באב, בעקבות טבח ה-7/10. הוחלט להוסיף לתפילת ערב תשעה באב את הקינה המופיעה כאן ואת "קינת בארי" (משמאל - הברקוד למלים וללחן).
דפים של הקינות יודפסו ויחולקו לציבור יחד עם ספרי הקינות.
בבניין ציון ננוחם.
רוץ ברטוב, ועדת בית כנסת

קינה לתשעה באב / שרה שחף-ברי

עיני ראו אותיות פורחות.
אזני שמעו זעקות וצנחות,
ואת הנשמות שעלו בסערה
בשמחת תורה.

ראיתי ושמעתי בני עמי וכןותיו
שקמו להגן באהבה נסערה
על גברים נשים וטף
בשמחת תורה.

עיני ראו את הקולות
אזני שמעו את המראות
ונפשי לרסיסים נשברה
בשמחת התורה

ידעתי א'להי ביום ההוא הנורא
שנזפה לראות ארצנו מאירה,
ועוד ישמע נגון ועוד אחד
עם בכיו של תינוק בן יומו שנולד
בשמחת תורה.

עיני ראו שמים שחורים
אזני שמעו לבבות נשברים
ועצי החיים באש נשרפים
בשמחת תורה.

האירה עיני א'ל גדול ונורא
השמיעני טובות ולא רע
משמחת התורה עד שמחת התורה,
במהרה בימינו. במהרה

עיני ראו אש להקה
אזני שמעו גר-תמיד שפכה,
ואיה הפוחר בעמו באהבה
בשמחת תורה!?

על השירים: יצחק ברוכי

מאמרים שילחו לדואל: bimkomon@gmail.com.

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.